

RASPORED SVETIH MISA I MISNE NAKANE

29. rujan nedjelja	XXVI. NKG. Mihael, Rafael, Gabriel	8,00 9,30 11,00 18,00	† Franju Svoboda BEŠINCI: † Stjepana Miletić ŽUPNA: <i>(na nakane župljana)</i> POBOŽNOST: <i>FILM</i>
PO. 30. IX.	Jeronim	8,00 19,00	† Katu Romić, sprovodna † Ivanku i Stjepana Brekalo
UT. 1. X.	Terezija mala	18,30	LISTOPADSKA POBOŽNOST: † Josipa Saza
SRI. 2. X.	Andeli čuvari	18,30	POBOŽNOST: † Josipu Sasz
ČET. 3. X.	Dionizije Areopagit	18,30	POBOŽNOST: † Miju i Anu Poljanac klanjanje-vode POTVRĐENICI iz KAPTOLA, KOMAROVACA I N. BEŠINACA
PRVI PETAK	FRANJO ASIŠKI	18,30	POBOŽNOST: za † VATROGASCE
PRVA SUBOTA	Faustina Kowalska	16,00 17,00 18,30	Vjenčanje: JURIC-AKŠAMOVIĆ Vjenčanje: VIDOVIĆ-TOMIĆ POBOŽNOST: † Stanu Bakarić
6. listopada nedjelja	XXVII. NKG.	8,00 9,30 11,00 18,00	† Željka Bošnjaka ALILOVCI: † Banović i Ivanković ŽUPNA: <i>(na nakane župljana)</i> POBOŽNOST: <i>FILM</i>

ŽUPNE OBAVIJESTI:

- ❖ **CRKVI SPREMAJU:** U SUBOTU, 5. listopada u 13,00: *Ivanka Tomanović, Viktorija Kopunić, Marija Zavadil, Kristina Bakarić i Anamarija Mazanik. Tko ne može toga dana neka se zamjeni s drugima ili dođe idući puta!*
- ❖ Hvala za doprinose za potrebe župe i pšenice za Caritas, spremačicama crkve, i za svaku potporu.
- ❖ **ŽUPNA KATEHEZA: je predviđena za rast u vjeri i zajedništvu!**
 - **SUBOTA: POTVRĐENICI U 9,00; PRVOPRIČESNICI U 11,00;**

U FILIJALAMA: RAMANOVCI: UTORAK u 10,00 i 15,00; DOLJANOVCI: UTORAK u 9,00 i 16,00; ČEŠLJAKOVCI: ČETVRTAK u 9,00 i 16,00; GOLO BRDO: ČETVRTAK u 10,00 i 15,00; ALILOVCI: PETAK: (15,00 I.-IV.r. i 16,00 V.-VIII.r.);	ZA KAPTOLČANE: VIII.R; ČETVRTAK u 18,30 VII. R; SRIJEDA u 18,30; VI. i V. R; PONEDELJAK u 18,30; IV. R; ČRTVRTAK u 13,00; III. R; SRIJEDA u 13,00; I. i II. R; UTORAK u 13,00; <i>prije škole</i>
--	--

- **PJEVANJE:** prema dogovoru!
- **POZIV NA PRETPLATU MAK-a!** *(obitelji vjeroučenika!)*
- ❖ Akcija Caritasa „**ŽETVA**“ se nastavlja.
- ❖ **Upisujemo mise godišnjice za listopad i studeni!**

QUO VADIS

Listić župe sv. Petra i Pavla, Kaptol

Br. 305; 29. rujna 2013.

XXVI. NEDJELJA KROZ GODINU „C“

Poštovani i dragi Župljani!

Eleazar, Lazar znači: Bog moj mi je pomoć! Nije nevažno što evanđelist Luka siromaha imenuje i to vrlo znakovitim imenom dok bogataša ostavlja anonimnim. Onaj tko ne vidi dalje od stvarnosti ovoga svijeta će reći da je to ime, *Bog moj mi pomaže*, više sarkazam nego istina, više jeftina utjeha nego stvarna pomoć, više odraz nemoći nego oslonac u teškoći. Tako će govoriti oni koji ne vide jer im razum nije prosvijetljen vjerom. Njihova mjerila su još uvijek samo zemaljska, uz koja su vezani i stoga neslobodni jer se nisu još oslobodili spona s prolaznošću. Oni još uvijek trebaju rasti u spoznaji vječnih vrijednosti.

Odnos prema bližnjima je kriterij Kraljevstva Božjega: Primijetiti bližnjega pored sebe i ući u njegove potrebe to je kriterij Kraljevstva Božjega. Bogu je stalo do čovjeka, do njegova spasenja i zato hoće da čovjek raste u vrijednostima kraljevstva Božjega i tako se izdigne iznad kriterija ovoga svijeta. „*Neće u Kraljevstvo Božje onaj koji govori. Gospodine, Gospodine, nego onaj koji vrši volju Oca mojega!*“ Znači da moramo rasti u osjetljivosti prema bližnjemu i ne dopustiti da siromah prođe pored mene bez dara. Ne dopustiti da nam pogled bude zamućen vrijednostima ovoga svijeta, njegovih kriterija te onemogućiti primijetiti potrebu bližnjega ili dopusti nemar za „slom Jakovljević“ tj. brigu za zajedničko dobro.

Zato sveti Pavao i zaklinje Timoteja da se snažno zauzme za to otajstvo koje je ni manje ni više nego otajstvo spasenja, stvarnost spasenja kao novost koje nam je darovana po Isusu Kristu. To znači da i ns poziva da se još snažnije zauzmemo za Kraljevstvo Božje u nama i oko nas.

Srdačno; vaš župnik Josip i svećenik Ivan !

PLANIRANA HODOČAŠĆA:

LISTOPAD: ŽUPNO HODOČAŠĆE U MARIJU BISTRICU I KRAŠIĆ. *Subota, 19. listopada. Cijena oko 110,00 KN.*

26. LISTOPADA: HODOČAŠĆE MLADIH U ZAGREB; Upoznavanje svetih mjesta u Zagrebu i susreti sa mladima iz Zagreba.

KRATKI ŽIVOTOPIS BLAŽENOG MIROSLAVA BULEŠIĆA

BEATIFIKACIJA MIROSLAVA BULEŠIĆA
PAPA PAVLO VI. 1993.

Školovanje: Rođen je od oca Mihe i majke Lucije rođ. Butković u selu Čabruniči pokraj Svetvinčenta u Istri. Osnovno obrazovanje stekao je u Juršićima, a srednjoškolsko u sjemeništima u Gorici i Kopru. Studirao je filozofiju i teologiju u Rimu na sveučilištu "Gregoriana". Za njegovo školovanje zauzeo se blaženi Alojzije Stepinac.

Svećeništvo: Za vrijeme II. svjetskog rata, 1943. postao je svećenik. Bio je upravitelj župe u Baderni do 1945. To su bila strašna ratna vremena kada su u Istri bile tri vojske - partizanska, njemačka i talijanska. Osobitu pozornost posvetio je odgoju djece i mladih, pomagao je svima koji su bili u potrebi. Izjavio je: " Ja sam katolički svećenik i podijelit ću svete sakramente svima koji to traže — i Hrvatima

i Nijemcima i Talijanima." Primaio je prijetnje s raznih strana pa je u svom dnevniku zapisao: " Moj život Ti sasvim darujem za svoje stado... Želim umrijeti za Slavu Božju i spasenje duše svoje i duša svojih vjernika." Usprkos nazočnosti talijanske i njemačke vojske, počeo je matične knjige (krštenih, umrlih, vjenčanih) voditi na hrvatskom jeziku.

U jesen 1945. imenovan je župnikom u Kanfanaru. Predavao je vjeronauk u školi, okupljao mladež, obnovio crkveno pjevanje, uveo pobožnost Srcu Isusovu i Marijinu, organizirao pučke misije i karitativnu djelatnost. Protivnici vjere su ga napadali, ali nije htio pobjeći u Italiju: "Ako me ubiju, ubit će me za Boga i vjeru."

U jesen 1946. postao je nastavnik i odgojitelj u Sjemeništu i Gimnaziji u Pazinu. Posvetio se odgoju i obrazovanju sjemeništaraca. Imenovan je tajnikom "Svećeničkog zbora sv. Pavla", koji je okupljao svećenike Hrvate, zalagao se za slobodu vjere i nesmetano djelovanje Crkve, a pridonio je i međunarodnom priznanju pripojenja Istre "Hrvatskoj u Jugoslaviji". U proljeće 1947. komunističke vlasti predstavile su "petogodišnji plan", kojim su tražili radne akcije nedjeljom, zabranu vjeronauka u školama te udaljavanje Crkve iz javnog života. Miroslav

Bulešić se tome odlučno usprotivio, zajedno sa drugim svećenicima iz "Svećeničkog zbora sv. Pavla".

Ubojstvo: U kolovozu 1947. pratio je kao službeni pratitelj u Buzetu, delegata Sv. Stolice dr-a Jakoba Ukmara, koji je dijelio sv. krizmu. Komunisti su htjeli spriječiti misu i krizmu, ali nisu uspjeli. Dan nakon toga, bila je sv. krizma u Lanišću. Ondje su komunisti napali Miroslava u župnoj kući i izboli ga nožem u grlo, tako da je krvi bilo i po predsoblja laniškoga župnog ureda. Preminuo je od rana. Sam dr Jakob Ukmar je bio teško pretučen.^[1] Nije dopušteno da bude pokopan u svojoj rodnoj župi u Svetvinčentu, nego je pokopan u Lanišću. Tek će 1958. njegovo tijelo biti preneseno na groblje u Svetvinčenat, a 2003. godine u posebnu kriptu u zidu župne crkve u Svetvinčentu. Počinitelji zločina i inicijatori ubojstva su dobili smiješno male kazne, za razliku od osoba koje su pokušale spriječiti zločin, koje su dobile višegodišnje zatvorske kazne.^[1]

Tadašnji je papinski nuncij Joseph Harley rekao: "Vi ste više dobili smrću toga mladog svećenika, nego li ste izgubili, jer ste dobili sveca i mučenika."

Beatifikacija: Biskup Dragutin Nežić započeo je 1956. službeni postupak za proglašenje blaženim, ali su komunističke vlasti to zabranile. Postupak je 1957. otvoren u Rimu, a 28. ožujka 2000. porečko-pulski biskup Ivan Milovan prebacio je postupak u Hrvatsku. Biskupijski postupak je zaključen 2004. godine, te je sva dokumentacija u vezi beatifikacije poslana Kongregaciji za kauze svetaca u Vatikanu.

Na obljetnicu njegove smrti, 1997. župljani laniške župe su postavili spomen-ploču na zgradi doma gdje je Bulešić ubijen. Istog dana su postavili i spomen-ploču na zidu ispred same crkve, s tekstom " 24. kolovoza 1947., na ovoj posvećenoj zemlji, dok se dijelila sv. potvrda, branili smo Crkvu i svećenike, svjedočili vjeru svojih otaca, narodni identitet i slobodu."^[1]

Beatifikacija Miroslava Bulešića je bila juče, 28. rujna 2013. u Puli, u areni.

UKRATKO IZ KATEHEZE O IX. ZAPOVIJEDI BOŽJOJ

2528 "Tko god s požudom pogleda ženu, već je s njome učinio preljub u srcu" (Mt 5, 28).

2529 Deveta zapovijed upozorava na pohotu ili tjelesnu požudu.

2530 Borba protiv tjelesne požude ide kroz pročišćavanje srca i vježbanje umjerenosti.

2531 Čistoća srca podarit će nam gledanje Boga: ona nam već odsada daje da sve gledamo u skladu s Bogom.

2532 Čišćenje srca zahtijeva molitvu, življenje u čistoći, čistu nakanu i čist pogled.

2533 Čistoća srca zahtijeva stidljivost koja je strpljivost, čednost i diskretnost. Stidljivost čuva intimnost osobe.

Izdaje: Župa sv. Petra i Pavla apostola (Požeška biskupija); Vetovačka 2, 34334 Kaptol

Uređuju: župljani župe sv. Petra i Pavla; Odgovara: Josip Klarić, upravitelj župe.

Tisak: Župa sv. Petra i Pavla/ www.zsppa-kaptol.hr; e-mail: zu-kaptol@po.t-com.hr; tel: 034 231-080

Listić je besplatan.

Kratki životopis sv. Faustine Kowalske

Sestra Faustina, tj. Helena Kowalska rođena je 25. kolovoza 1905. godine u selu Glogowiec, u blizini Lodza (Poljska), kao treće od desetoro djece u obitelji Marianne i Stanislaw Kowalskog. Već od djetinjstva odlikovala se ljubavlju prema molitvi, marljivošću pri radu, poslušnošću i osjećajnošću prema siromašnima. Svega je nepune tri godine pohađala osnovnu školu, a kasnije je, kao mlada djevojka napustila obitelj i otišla raditi kao sluškinja.

Svoj duhovni poziv najbolje opisuje ona sama na prvim stranicama svoga Dnevnika: *“ Posljednji Božji zov, milost poziva na samostanski život osjetila sam već od sedme godine. Po prvi puta čula sam glas Božji u mojoj duši u sedmoj godini života kao poziv savršenom životu, ali nisam bila uvijek poslušna glasu Milosti. Nisam susrela nikoga koji bi mi stvari objasnio. U osamnaestoj godini života, žarka molba mojim*

roditeljima za dopuštenje da podem u samostan. Odlučno odbijanje roditelja. Nakon ovog odbijanja roditelja predala sam se se ispraznostima života, ne osvrćući se na glas Milosti — iako moja duša nije našla u ničemu zadovoljstva. Neprestani pozivi Milosti bili su za mene velika muka koju sam željela nadglasati zabavama. U svojoj nutрини izbjegvala sam Boga i svom dušom naginjala sam stvorenjima. Ipak Božja milost pobijedila je u duši. Jednom podoh s jednom od svojih sestara na ples. Kad su svi bili u najboljem raspoloženju, moja je duša osjećala unutarnje muke. U trenutku kad sam započela plesati, ugledah pored sebe Isusa, prljavog, razgolićenog Isusa, cijelog u ranama, govoreći mi: “Koliko dugo ću te podnositi i dokle ćeš oklijevati?”. U tom trenutku zanijemi draga glazba, nesta društvo u kojem sam se nalazila, ostadosmo Isus i ja. Sjedoh pokraj moje drage sestre i pokušah sakriti glavoboljom ono što se u mojoj duši zbivalo. Nakon nekog vremena potajice napustih društvo i moju dragu sestru i otiđoh u katedralu sv. Stanislava Kostke. Počeše osvanjivati jutarnji sati, samo malo ljudi bijaše u katedrali. Ne pazeći na ništa što se događa oko mene, bacih se pred Presveti Sakrament i molih Gospodina da mi podari spoznati što trebam dalje činiti. Odmah sam čula riječi: “Otputuj odmah u Warszawu, tamo stupi u samostan“. Podigoh se iz molitve, dođoh kući i spremih potrebne stvari. Koliko sam mogla povjeriti svojoj sestri što se događalo u mojoj duši i rekoh joj da pozdravi roditelje. Tako se oprostih. U jednoj odjeći, bez ičega, podoh u Warszawu. “(Dnevnik s. Faustine br. 7-10) Došavši u Warszawu, prijavljuje se Kongregaciji Naše Gospe od Milosrđa. Međutim, okarakterizirana kao „ništa izvanredno“, preporučuje joj se poči raditi kako bi si zaradila za skromnu opremu s kojom se tada dolazilo u samostan. Narednih godinu dana radi kao kućna pomoćnica kod jedne gospođe u blizini Warszawe, a potom ponovno dolazi na vrata Kongregacije Naše Gospe od Milosrđa, kada je i primljena, 1. kolovoza 1925. Kao sestra Maria Faustina od Presvetog Sakramenta, provela je trinaest godina redovničkog života radeći u kuhinji i vrtu, te kao vratarica na ulazu u samostan. Iako na prvi pogled njen život izgleda sasvim obično, jednolično i dosadno, on u sebi krije izuzetno duboku povezanost sa Bogom. Za vrijeme boravka u samostanu u Plocku, 22. veljače 1931. imala je prvo viđenje Milosrdnog Isusa, koji joj pri tome mističnome susretu daje zadaću da naslika njegovu sliku, upravo takvog kakvog ga vidi, te da proširi njezino štovanje po cijelome svijetu. U slijedećih nekoliko godina, njezini mistični susreti sa Isusom su se nastavili. Pri njima, Isus ju je upoznao sa svojstvom Božjega milosrđa, te joj objavljivao nove načine štovanja milosrđa. Njezina zadaća, po Isusovoj želji bila je: usrdno moliti Božje milosrđe za cijeli svijet, primjenjujući pri tome nove načine pobožnosti prema Božjemu milosrđu; štovati sliku Milosrdnog Isusa s

natpisom „Isuse, uzdam se u tebe“; slaviti svetkovinu Božjega milosrđa prve nedjelje poslije Uskrsa; moliti kronicu Božjega milosrđa; štovati Čas milosrđa — čas Isusove smrti na križu (15,00 sati) i širiti pobožnost Božjemu milosrđu. Također i podsjećati svijet na istinu naše vjere iskazane u Svetom Pismu o milosrdnoj Božjoj ljubavi prema svakom stvorenju. Sam Isus, a i njezin ispovjednik zapovjedili su joj sva duhovna iskustva zapisivati u Dnevnik, kako bi sve što je proživljavala, jednom moglo biti na korist drugim dušama. Život sestre Faustine posebno se odlikovao ljubavlju prema grešnicima, siromasima, umirućima i dušama u čistilištu, za koje je neumorno molila i žrtvovala se. Uz mnoge izvanredne milosti, život joj je bio obilježen mnogim trpljenjima. Trpjela je na različite načine: sumnjajući u istinitost ukazanja; zbog sumnji i nerazumijevanja bližnjih; zbog nemogućnosti provedbe u djelo Isusovih želja i teškoća na koje je pri tome nailazila; zbog grijeha čovječanstva te nezahvalnosti i hladnoće kojom ljudi uzvraćaju Bogu na njegovu milosrdnu ljubav; osjećala bi fizičke i duhovne patnje kada bi se molila i žrtvovala za druge; u svojoj dubokoj povezanosti sa Isusom, nekada je osjećala njegove rane na svome tijelu, te njegovu smrtnu napuštenost. Velika pomoć i potpora u provedbi njezina poslanja bio joj je njezin duhovnik, danas blaženik, vlč. Mihael Sopoćko, koji je nakon njezine smrti nastavio širiti poruku Božjega milosrđa. O njemu s. Faustina piše: „Ovaj svećenik je velika, sve do ruba Bogom ispunjena duša.“ Sestra Faustina pak, iscrpljena i oslabljena tuberkulozom i patnjama koje je podnosila kao žrtvu za spas grešnika, umrla je u samostanu Krakow Lagiewniki 5. listopada 1938. godine, u dobi od 33 godine. 8. travnja 1993. godine, prve nedjelje poslije Uskrsa, Papa Ivan Pavao II. na Trgu sv. Petra u Rimu proglasio ju je blaženom, a prve nedjelje poslije Uskrsa, 30. travnja 2000. i svetom. Tako je s. Faustina postala prvom sveticom trećeg tisućljeća. Zaštitnica je djece, siromašnih obitelji, kućnih pomoćnica, kuharica i kuhara, vrtlara, portira, djevojaka i mladića koji žele u samostan te poljskog grada Lodza. Spomendan joj slavimo 5. listopada.

